

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Optimum contra temeraria iudicia remedium, in proprium sinum
inspicere, & sua peccata co[n]siderare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

tempus indicare. 3. Qui in altera vita reuelaturus est secreta cordium, noluit ea in hac vita esse manifesta, vt in bonis humilitatem, erga malos conseruaret charitatem. Bonum diligimus, malum odio prosequimur. Superbirent boni, si certatim ab omnibus diligerentur. Placerent enim etiam sibiipsis. Nunc, quando pro eo, vt diligantur, odio habentur, continentur in timore & humilitate: verentur enim, ne fortè iustam alijs dederint auersionis causam. At malos si cognoscereamus, cùm eorum sit infinitus numerus, quo pacto eos amaremus, cùm vix diligamus, quos bonos esse existimare debemus? Deus bone, quæ esset ab hominibus vbiq; auersio, si sciremus, eos Deo tam abominabiles esse? Itaque, vt S. Augustinus docet, *contra hoc malum, quo quisq; libenter de homine malum, quod non proficit, suspicatur, charitas habenda est, que non amulatur; immò quæ omnia dubia & incerta aliorum dicta & facta, de quibus non constat, quo animo fiant, semper in partem meliorem interpretatur. Quare in illa verba: Nolite iudicare, hoc loco, inquit S. Augustinus, nihil aliud nobis præcipi existimo, nisi vt ea facta, quæ dubium est, quo animo fiant; in meliorem partem interpretentur. Quod enim scriptum est, Ex fructibus eorum cognosceis eos, de manifestis dictum est, quæ non possunt bono animo fieri, sicut sunt supra, vel blasphemia, vel furta, vel ebrietas, & si quæ sunt alia, de quibus nobis iudicare permittitur, dicente Apostolo: Nonne de ijs, qui intus sunt, vos iudicatis? Immo èt si certò constet facta aliorum esse mala, licet ea iudicare ac corrigere possimus, tamen consilium charitatis suggerit S. Bernardus istud: Cane aliena conuersationis esse, aut curiosus explorator, aut temerarius iudex. Et si perperam actum quid deprehendas, nec sic iudices proximum; magis autem excusa. Excusa intentionem, si opus non potes; puta ignorantiam; puta subreptionem; puta casum. Quòd si omnem omnino dissimulationem rei certitudo recusat, suade nihilominus ipse tibi, & dicito apud te metipsum: Vehemens fuit nimis tentatio: Quid de me illa fecisset, si in me accepisset similiter potestatem?*

Atq; hoc est optimum, contra iudicia temeraria remedium, vt, si iudicare volumus, in nostrum sinum inspiciamus. Ibi nulla committetur temeritas. certa & nota ibi sumus iudicaturi. Ita Christus Pharisæos repressit, adulterij accusantes feminam, cùm ipsi

S. Augustinus
in Psal. 118.

Matth. 7. 1.
S. Augustinus
cap. 30. in
Matth.
Matth. 7. 10.

1. Cor. 5. 12.

S. Bernardus
in Cantic.
serm. 4.

XII.

- Ioan 8. 6. ipsi pleni essent spurcitijs & impuritate. Dixit enim: *Qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat.* Et alibi, post
- Matth. 7. 3. verba illa: *Nolite iudicare, ut non iudicemini, subiunxit: Quid vides festucam, in oculo fratris tui, & trabem in oculo tuo non vides?*
- In prat. spir. Hypocrita, *eijce primùm trabem de oculo tuo.* Apud antiquos PP. senex quidam à fratre rogatus, quid causse esset, cur assidue iudicaret fratres monachos? respondit: *Quia necdum te ipsum cognovisti.* Nam
- S. Aug. lib. 2. qui se ipsum novit, fratrum vitia non aspicit. Itaque monet alius S. de ser. Dom. Pater: *Pie cautèq; vigilandum est, ut cum aliquem reprehendere vel obiurgare nos necessitas coegerit, primùm cogitemus, utrum tale sit vitium, quod numquam habuimus, vel quo iam caruimus. Et, si numquam habuimus, cogitemus, & nos homines esse, & habere potuisse, &c.* Iudices de alterius errore, ait S. Ambrosius, *qui non habet, quod in semet ipso condemnet. Iudicet ille, qui non agat eadem, qua in alio putaverit puniendi: ne dum de alio iudicat, in se ferat sententiam.* Similia habet S. Chrysostomus, & S. Gregorius. Quam stultus esset chirurgiam profitens, si alteri vellet festucam ex oculo extrahere, cum ipse trabem in suo gestaret? medicus qui pustulam sanare alterius conaretur, ipse viceribus scatenens, quibus remedium nullum adhiberet? Nonne audiret, *Medice, cura te ipsum?*
- S. Ambros. serm. 20. in Psal. 118.
S. Chrylost. hom. 24. in Matth.
S. Greg. Mor. cap. 15.

XIII.

- Tales sunt, qui temerè iudicant. Nam Comes memoratus, de colloquio vnico duos iudicauit seuerissimè, puniuit atrocissimè, quasi adulterium commississent, cum interea homicidium quod est vtique adulterio grauius, & iudicium temerarium commississet. Sic plerumq; qui alios solent iudicare, ipsi sunt deteriores: quia id de alijs iudicant, quod in se experiuntur. Vt enim is, quem vertigo ebrietatis rotat, etiam alia circa se putat rotari; sic malus mala sua etiam alijs attribuit. Sic hæretici, cum ipsi castitatem non seruent, à nemine patant alio posse seruari. Nempè
- quales sumus, taliter & iudicamus. *In via stultus ambulans, cum ipse sit inspiens, omnes stultos astimat.* Quemadmodum enim boni, in alijs bona, in se mala aspiciunt; ita vicissimè mali in se bona, in alijs mala intuentur & mirantur. *Mitto vos ad Sanctum illum senem,* ait S. Bernardus, *qui cum audisset, peccasse unum ex fratribus, amarissimè flebat, inquiens: Ille hodie, & ego cras. Qui sic flebat super se, putas quia non compassus sit fratri? Erat autè ille senex anchoreta,*
- Eccles. 10. 3.
S. Bernard. serm. 3. de rebus